

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 3. września 1886.

136.

Dokument koncesyjny z dnia 28. lipca 1886,

na kolej miejscową z Lincu — Urfahru do Aigenu (Mühlkreisbahn).

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno- i Dolno-Słaski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Jan Ew. Wimhölzel, burmistrz linzki, Józef Kaar, burmistrz urfahrski, Jerzy Schiedmayer, burmistrz rohrbaski, Józef Weilenböck, burmistrz neufelden-ski, Dr. Floryan Höchsmann, adwokat w Urfahrze, Dr. Zygmunt Lutz, profesor, Jakób Trauner, radny miasta Linzu, Dr. Michał Ecker, notaryusz, Leopold Mostny, członek wydziału gminy urfahrskiej, Rudolf Pöschl i Jan Mathie, fabrykanci i Antoni Wöss, oberżysta, podali prośbę o udzielenie im koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej z Linzu — Urfahru na Neufelden do Aigenu (Mühlkreisbahn), przeto ze względu na powszechną użyteczność tego przedsięwzięcia widzimy się spowodowani nadać rzeczonym koncesyonaryuszom koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustaw z dnia 25. maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), z dnia 26. grudnia 1882 (Dz. u. p. Nr. 180), z dnia 28. grudnia 1884 (Dz. u. p. Nr. 203) i z dnia 29. czerwca 1886 (Dz. u. p. Nr. 104), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym z Linzu—Urfahru na Neufelden do Aigenu (Mühlkreisbahn).

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetek, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj (zakładowych i pierwszorzędnych) tudzież kwitów tymczasowych, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30) licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć niezwłocznie budowę kolei w §. 1 wzmiankowanej, ukończyć w przeciągu najwięcej półtrzecia roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmią dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć mają koncesyonaryusze kaucyą w sumie 50.000 złotych w tych papierach, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

Kaucya w razie niedotrzymania powyższego zobowiązania uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

Co się tyczy gościńca z Urfahru na Neufelden do Aigenu, który ma być użyty do wybudowania kolei koncesyonowanej, koncesyonaryusze zastosować się winni do warunków, które im przepisze Władza administracyjna krajowa jako Administracya dróg w porozumieniu z inspekcją główną kolei austriackich.

Gdyby inne drogi publiczne miały być użyte do wybudowania kolei koncesyonowanej, koncesyonaryusze postarać się winni o zezwolenie tych, którzy drogę utrzymują.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, oraz do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i do Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędných jest wzbronione.

Natomiast pozwala się koncesyonaryuszom wypuścić w obieg akcyje pierwszorzędne, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędných, zanim akcyje zakładowe nabędą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizowanych a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na austriackich kolejach rządowych kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchii, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesyonaryusze są obowiązani przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do

transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do przepisów dla kolei żelaznych podczas wojny które kiedykolwiek będą obowiązywały, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1. czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowymi względem wygadania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej i w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i Obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesyonaryusze obowiązani są w razie uruchomienia wojska lub wojny wstrzymać ruch na kolejach koncesyonowanych bez pretensyi do wynagrodzenia o tyle i na tak długo, o ile Władza wojskowa uzna to za potrzebne do ruchów wojskowych lub jakichkolwiek innych czynności wojennych na drogach publicznych, któreby kolej przecinała.

§. 9.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat dziewięćdziesiąt (90) licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 10.

Koncesyonaryusze nie są upoważnieni do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolei koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby otrzymali od Rządu wyraźne pozwolenie.

Rząd zastrzega sobie objęcie ruchu na kolei koncesyonowanej i utrzymywanie go na rachunek koncesyonaryuszów aż do upływu okresu koncesyjnego w takim razie, gdyby nastąpiło bezpośrednie jej połączenie z taką koleją, której ruch Rząd utrzymuje.

W przypadku takim Rząd przystąpi do kontraktu ruchu, zawartego za jego zezwoleniem z inną koleją.

Zresztą zasady tego utrzymywania ruchu określone będą w kontrakcie, tyczącym się ruchu, który Rząd zawrze z koncesyonaryuszami.

§. 11.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia koncesyonowanej kolei po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu kiedykolwiek pod następującymi warunkami:

1. Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu ostatnich lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, a z nich stracone będą czyste dochody dwu lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

2. Gdyby jednak średni dochód czysty, w ten sposób obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania podług stopy niżej podanej i umorzenia kapitału zakładowego imiennego przez Rząd zatwierdzonego w ciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta kwota roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

Toż samo nastąpi, gdyby kolej miała być odkupiona przed końcem siódmego roku ruchu.

3. Jako wynagrodzenie płacona będzie koncesyonaryuszom renta, wyrównująca powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, a to w ratach półrocznych z dołu dnia 30. czerwca i 31. grudnia każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego.

4. Rząd zastrzega sobie, że wolno mu będzie w każdym czasie zamiast nie płatnych jeszcze rat renty, zapłacić wartość kapitałową tychże, zdyskontowaną przez potrącenie odsetek od odsetek po pięć od sta na rok.

Gdyby Rząd zamierzał w taki sposób spłacić kapitał, wolno mu będzie użyć do tego podług własnego wyboru gotówki lub obligacyj długu państwa. Obligacye długu państwa liczone będą po kursie średnim jaki obligacye rządowe tego samego rodzaju, notowane urzędownie na giełdzie wiedeńskiej, będą miały w ciągu półroczu bezpośrednio poprzedzającego.

5. Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei, niniejszem koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze rezerwowe i obrotowe z kapitału zakładowego utworzone, o ileby te ostatnie za zezwoleniem Rządu nie były już użyte stósownie do swego przeznaczenia.

§. 12.

Gdy koncesya utraci moc swoje i od dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów, jakoteż fundusze obrotowe i zasobowe, w rozciągłości określonej w §. 11, l. 5.

Tak wtedy gdy koncesya moc swoje straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 11). zatrzymają koncesyonaryusze na własność utworzony z własnych dochodów fundusz zasobowy i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił go z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 13.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo do wglądania w zarząd przez wydelegowanego do tego urzędnika, a w szczególności nadzorowania w wszelki sposób, jaki uzna za stosowny, aby budowę wykonano zgodnie z projektem i kontraktami i wydelegowania do tego urzędników na koszt koncesyonaryuszów.

W razie utworzenia się Spółki akcyjnej, komisarz przez Rząd ustanowiony będzie miał także prawo bywania na posiedzeniach Rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi, przedstawiającej dyrekcją Spółki, jakoteż na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne, i zawieszania wszelkich takich uchwał lub zarządzeń, któreby się ustawom lub statutowi Spółki sprzeciwiały albo były szkodliwe publicznemu dobru; w przypadku jednak takim komisarz winien rzecz przedstawić natychmiast ministerstwu handlu do decyzji, która wydana być ma niezwłocznie i będzie dla Spółki obowiązująca.

Za nadzór komisarza nad przedsiębiorstwem kolejowem ze względu na ciężar pracy z tem połączony, koncesyonaryusze są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe roczne, którego wielkość oznaczy Administracya państwa stosownie do rozmiaru przedsiębiorstwa.

Natomiast uwalnia się koncesyonaryuszów od przepisanego w §. 89. Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 14.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniechanie obowiązków, w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim Władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartymi ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia dwudziestego ósmego miesiąca lipca, w roku zbawienia tysiąc ósmset ósmdziesiątym szóstym, Naszego panowania trzydziestym ósmym.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Bacquehem r. w.

137.**Ustawa z dnia 7. sierpnia 1886,**

o zmianie statutu Powszechnego Zakładu zaopatrzenia w Wiedniu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, by zatwierdził uchwałę wydaną na walnem zgromadzeniu Powszechnego Zakładu zaopatrzenia z dnia 3. lipca 1885, która tak opiewa:

w postanowieniach dodatkowych do statutu z dnia 4. października 1824 zamieszczone być mają jako §. 56 następujące postanowienia z napisem na marginesie: „Wzywanie posiadaczy dowodów tymczasowych a według okoliczności uznanie ich za zmarłych“:

„Każdy posiadacz dowodu tymczasowego obowiązany jest uwiadamiać co jakiś czas administracyą Powszechnego Zakładu zaopatrzenia o swoim życiu. Administracya Powszechnego Zakładu zaopatrzenia ma prawo wzywać publicznie posiadaczy dowodów tymczasowych, aby się do niej zgłosili w przeciągu dwóch lat od dnia ogłoszenia wezwania, w przeciwnym bowiem razie byłiby uznani za zmarłych a z ich wkładkami postąpionoby w myśl §fu 27go.“

„Kwota odprawy, obliczona następnie z odpowiedniem zastosowaniem §§. 27 i 31 dla posiadacza dowodu tymczasowego, który uznany został za zmarłego, wypłacona być ma w ciągu ustawowego okresu przedawnienia, jeżeli śmierć owego posiadacza zostanie udowodniona, jego dzieciom, gdyby zaś uznany za zmarłego był jeszcze przy życiu, jemu samemu.“

„Jeżeli zaś posiadacz dowodu tymczasowego, uznany za zmarłego, udowodni, że nie z własnej winy zaniedbał nadesłać w czasie właściwym uwiadomienia o swoim życiu, administracya zezwolić ma na przywrócenie do dawnego stanu.“

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.

Ischl, dnia 7. sierpnia 1886.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

138.

**Obwieszczenie ministerstw rolnictwa i skarbu
z dnia 15. sierpnia 1886,**

o umieszczeniu sumy dodatkowej w preliminarzu państwa na rok 1886.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 12. lipca b. r. raczył zatwierdzić uchwałę obu Izb Rady państwa, stanowiącą, że w preliminarzu państwa na rok 1886: XII. Ministerstwo rolnictwa, dział wydatków, rozdział 12, tytuł 2, §. 8 zamieszczony być ma dodatkowo wydatek nadzwyczajny w sumie

81.668 złotych a w dziale pokrycia, rozdział 35, tytuł 2, §. 8 dochód zwyczajny w sumie 170.000 złotych, co niniejszem podaje się do wiadomości jako postanowienie uzupełniające ustawą skarbową z dnia 20. kwietnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 59).

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

139.

Obwieszczenie ministerstw rolnictwa i skarbu z dnia 24. sierpnia 1886.

tyczące się preliminarza kwot, które w roku 1886 wydane być mają z funduszu melioracyjnego (ustawa z dnia 30. czerwca 1884 [Dz. u. p. Nr. 116]).

W przedmiocie preliminarza kwot, które w roku 1886 mają być wydane z funduszu melioracyjnego (ustawa z dnia 30. czerwca 1884 [Dz. u. p. Nr. 116]), obie Izby Rady państwa wydały następującą uchwałę:

„W preliminarzu państwa na rok 1886 zamieścić należy: Ministerstwo rolnictwa, wydatki, rozdział 28, tytuł 3, §. 6: „Wydatek z funduszu melioracyjnego na podstawie preliminarza“ 376.896 zł. a w dziale pokrycia, rozdział 34, tytuł 3, pod osobnym paragrafem „Przychody z funduszu melioracyjnego“ 376.896 zł.“

Uchwała ta zatwierdzona została Najwyższem postanowieniem z dnia 8. sierpnia 1886, co niniejszem podaje się do wiadomości jako postanowienie dodatkowe do ustawy skarbowej z dnia 20. kwietnia 1886 (Dz. u. p. Nr. 59).

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.